Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul Central), judecătorul Igor Barbacaru
Dosarul nr. 3a-115/23
2-21142048-02-3a-23012023

D E C I Z I E

25 octombrie 2023 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru
Judecătorii Ecaterina Palanciuc și Ina Dutca
Grefier Ana Roșu

examinând în ședință publică apelul declarat de Asociația Obștească ***** și de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 octombrie 2022, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Asociația Obștească ***** și ***** împotriva Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu privire la anularea răspunsului și obligarea furnizării informației solicitate

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 24 septembrie 2021, ***** și *****s-au adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu privire la anularea răspunsului și obligarea furnizării informației solicitate.
2. În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că, în fapt, la data de 13 august 2021, ***** şi *****, conducându-se de prevederile legislaţiei în materie de acces la informație, prin cererea nr.134/2021, au solicitat Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate şi Cauze Speciale, să ofere următoarele informații de interes public: Eliberarea copiei de pe Ordonanța procurorului din Procuratura Combaterea Criminalității Organizate şi Cauze Speciale din 28.05.2021 privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(5) şi art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal.
3. Menționează reclamanții că, la data de 01.09.2021, au primit răspuns la cererea înaintată, prin care a fost refuzat în eliberarea informațiilor solicitate, autoritatea pârâtă invocând că, ţinând cont de limitele normelor procedurale,

conform prevederilor de la art.212 alin.(1) CPP, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală şi numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, pentru a nu fi afectate interesele altor persoane şi ale desfășurării urmăririi penale.

4. Tot odată, s-a menționat că, art.293 alin.(1) CPP, prevede expres persoanele cărora organul de urmărire penală le poate aduce la cunoștință materialele urmăririi penale. Prin urmare, având în vedere că, reclamanții nu sânt parte în proces şi nici nu reprezintă interesele uneia dintre părți, asemenea informații cu privire la materialele de urmărire penală nu pot fi date publicității, inclusiv şi pentru a nu fi afectată urmărirea penală.
5. De asemenea, reieșind din Legea nr.133 din 08.07.2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal, la art. 8 alin.(1) este prevăzut expres că, prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale poate fi efectuată numai de către sau sub controlul autorității publice, în limitele competențelor acordate și în condițiile stabilite prin legile ce reglementează aceste domenii.
6. Prevederi analogice sunt prevăzute şi de Legea nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, unde la art.7 s-a statuat că, informațiile oficiale cu accesibilitate limitată, alin.(2) accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepția, lit.d) informațiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informații ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfășurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparțială a cazului său, or, ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislație".
7. Drept urmare, califică refuzul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate şi cauze Speciale privind eliberarea informației de interes public/oficiale solicitate de reclamanţi, drept unul ilegal, din motivele ce urmează:
8. Subliniază că, conform prevederilor art.11 din Legea privind accesul la informaţie, (1) Furnizorul de informații, în conformitate cu competenţele care îi revin, este obligat: să asigure informarea activă, corectă şi la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public şi asupra problemelor de interes personal; să garanteze liberul acces la informaţie.
9. Punctează că, conform prevederilor art.21 din Legea privind accesul la informaţie, (1) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât şi direct în instanța de contencios administrativ competentă. (3) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes

legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conţin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată.

10. Reliefează că, în conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al sau prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
11. Menționează că, prin răspunsul autorității pârâte, s-a refuzat, în lipsa unor motive întemeiate, furnizarea informației de interes public/oficiale, solicitate de reclamanți conform cererii de acces la informație nr. 134/2021 din 13.08.2021.
12. Consideră că, autoritatea pârâtă, în mod neîntemeiat şi ilegal a atribuit informația conținută în Ordonanţa privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal (informaţie care este de interes public sporit şi actual), la categoria informațiilor cu accesibilitate limitată.
13. Respectiv, prin refuzul autorității pârâte de a furniza informația solicitată de reclamanți prin cererea nr.134/2021 din 13.08.2021, a fost încălcat dreptul constituțional al Cristinei Durnea şi ***** privind accesul la informațiile oficiale/de interes public solicitate.
14. Cer, reclamanții ***** și ***** anularea răspunsului Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale nr.4d/21-10036 din 25.08.2021 și obligarea Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale să furnizeze informaţia solicitată de ***** şi Asociaţia obştească ***** prin cererea nr.134/2021 din 13.08.2021 şi anume: Copia Ordonanţei procurorului din Procuratura Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale din 28.05.2021 privind renunţarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală.

Poziția primei instanțe:

15. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 octombrie 2022, acțiunea de contencios administrativ înaintată de ***** și ***** împotriva Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale privind contestarea actului administrativ și obligarea furnizării informației, s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitările apelantului:

16. Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la data de 04 noiembrie 2022, în interiorul termenului prevăzut expres de art. 232 alin. (1) Cod

administrativ, ***** și ***** au declarat apel, iar la data de 24.01.2023 a fost depusă motivarea apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a cererii de apel:

17. Art.236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.
18. Consecvent, Colegiul reține că, apelul depus de ***** și *****a fost depus în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelantul își întemeiază solicitările.
19. În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art.233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care aceasta urmează a fi judecată în fond.

Argumentele părților în instanța de apel:

20. Prin apelul declarat, apelanții au reiterat poziția expusă în acțiune, menționând că, prima instanță neîntemeiat a concluzionat asupra netemeiniciei revendicărilor formulate de reclamanți, or, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea privind accesul la informaţie, exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reslementate prin lege organică și care corespund necesităţilor: a) respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane; b) protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii. Totodată, art. 7 alin (2) lit. c) şi d) din Legea privind accesul la informaţie, prevede expres că, în conformitate cu alin. (1) al prezentului articol, accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia: c) informaţiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal; d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă si imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol

viata sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie.

21. În ce privește pretinsele informații cu caracter personal, indică că, la caz nu este clar cum instanţa de fond a ajuns la concluzia că, eliberarea copiei de pe Ordonanţa din 28.05.2021, privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art.243 alin.(3) lit.b) Cod Penal, conţine date cu caracter personal, a căror divulgare ar constitui o imixtiune în viaţa privată, intimă şi de familie a persoanei vizate, aceasta în condiţiile în care ordonanţa în cauză nu este anexată la dosar şi respectiv, judecătorul nu cunoaşte conţinutul acestui act procesual.
22. Astfel, rezultă cu certitudine că, concluzia judecătorului instanței de fond, precum că, informația solicitată de apelanți conține date cu caracter personal, a căror divulgare ar constitui o imixtiune în viaţa privată, intimă şi de familie a persoanei, este una arbitrară, care nu se bazează pe probele/înscrisurile cercetate nemijlocit de instanța judecătorească, conform regulilor unui proces civil şi de contencios administrativ.
23. În ce priveşte pretinsele informaţii ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, relevă că, la caz nu sânt aplicabile restricțiile reglementate în prevederile art. 7 alin (2) lit. d) din Legea privind accesul la informație.
24. Indică că, eliberarea copiei de pe Ordonanța din 28.05.2021 privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art.243 alin.(3) lit.b) Cod Penal, nu poate prejudicia urmărirea penală, deoarece urmărirea penală în această cauză a fost finisată; nu poate interveni în desfășurarea procesului de judecată, deoarece procesul de judecată în această cauză s-a finisat/consumat, odată cu adoptarea sentinței Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2021, prin care Veaceslav Platon a fost achitat; nu poate lipsi persoana vizată de dreptul la o judecare corectă şi imparțială a cazului său, deoarece procesul de judecată în această cauză s-a finisat odată cu adoptarea sentinței de achitare; nu poate pune în pericol viața sau securitatea fizică a oricărei persoane (aspecte care trebuie să fie reglementate de legislație), deoarece la caz nu pot fi reținute asemenea aspecte.
25. Drept urmare, consideră că, instanţa de fond, la adoptarea hotărârii contestate cu apel, doar formal a făcut trimitere la restricțiile prevăzute în Legea privind accesul la informație, fără a efectua o analiză exactă în ceea ce privește aplicabilitatea în speță a măsurilor restricțiilor invocate (pretinsele date cu caracter personal şi date ale urmăririi penale).
26. Subliniază că, în conformitate cu prevederile art.7 alin.(3) din Legea privind accesul la informaţie, dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este

parțial limitat, furnizorii de informaţii sânt obligaţi să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conţine restricții conform legislației, indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintasme: ”secret de stat”, ”secret comercial”, ”informaţie confidențială despre persoană”. Refuzul accesului la informaţie, la părţile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor art.19 din prezenta lege.

27. Drept urmare, rezultă incontestabil că, chir dacă Ordonanţa din 28.05.2021, privind renunţarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracţiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art.243 alin.(3) lit.b) Cod Penal, conţine date cu caracter personal şi/sau date ale urmăririi penale, autoritatea intimată era obligată să prezinte apelanţilor părţile documentului solicitat, accesul la care nu conţine restricţii conform legislaţiei, obligaţie legală care nu a fost respectată de autoritatea intimată, precum şi desconsiderată de instanţa de fond.
28. Învederează că, ordonanţa de renunţare la învinuire este un document oficial, ce conține informații oficiale, care a fost înaintat în instanţa judecătorească de către reprezentanții instituției procuraturii şi care a produs efecte juridice, în sensul achitării lui Veaceslav Platon conform învinuirii înaintate, în baza art.190 alin.(5) şi art.243 alin.(3) lit. b) Cod penal, pe motiv că, fapta nu a fost săvârşită de inculpat, ca urmare a renunţării integrale a procurorului de la învinuire (Sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2021, dosar nr.1rh-18/2020).
29. Astfel, rezultă indubitabil că, Ordonanţa procurorului din Procuratura Combaterii Criminalității Organizate şi Cauze Speciale din 28.05.2021 privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art.243 alin. (3) lit. b) Cod Penal, este un document oficial ce conține informații oficiale, inclusiv în sensul prevăzut la art.6 din Legea privind accesul la informație.
30. Cât priveşte interesul public asupra informației solicitate de apelanţi prin cererea nr.134/2021 din 13.08.2021, punctează că, renunțarea la învinuirea lui Veaceslav Platon, în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.190 alin.(5) şi art.243 alin.(3) lit.b) Cod Penal, în cadrul dosarului penal numit generic “Furtul miliardului”, a creat o serie de controverse în public, precum şi o mulţime de dezbateri/dispute publice între politicieni, juriști, analiști politici, jurnaliști, reprezentanţi ai societăţii civile, etc., pe acest subiect.
31. Respectiv, ordonanţa de renunţare la învinuire, la caz, conţine informaţii de interes public sporit şi anume motivele care au stat la baza adoptării de către instituţia procuraturii a deciziei privind renunţarea la învinuirea Veaceslav Platon, în comiterea infracţiunilor prevăzute la art. 190 alin. (5) şi art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal, în cadrul dosarului penal de rezonanţă, numit - “Furtul miliardului” şi aceasta, în condiţiile în care anterior în cadrul acestui dosar,

Veaceslav Platon a fost condamnat la 18 şi la 12 ani de închisoare cu executare, pe două capete de acuzare.

32. Reliefează apelanții că, sursa constituțională şi convenţională a cerinţei liberului acces la informaţie, ce rezultă din prevederile şi spiritul art. 32 şi 34 din Constituţia RM, precum şi ale art. 10 din Convenţie, implică aplicabilitatea prioritară a acestor dispoziţii în cazul în care actele normative interne sânt insuficient de clare sau contravin acestora. Limitarea accesului la informaţiile oficiale constituie o derogare cu totul excepţională de la principiul liberului acces la informaţii de interes public. Orice limitare/restrângere a dreptului de acces la informaţiile de interes public pentru a fi considerată legală, conform prevederilor Constituţionale şi standardelor impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, trebuie să corespundă următoarelor condiţii: 1) restricţia trebuie să fie prevăzută expres şi clar într-o lege; 2) restricţia trebuie să urmărească unul sau mai multe scopuri prevăzute în paragraful 2 al art. 10 CEDO; 3) trebuie să fie "necesară într-o societate democratică", această exigenţă respectându-se atunci când există proporţionalitate între măsurile aplicate şi scopul urmărit, sau altfel spus, interesul public protejat (implică punerea în balanţă pentru testare, pe de o parte, interesul public protejat şi, pe de altă parte, a dreptul la libera exprimare într-o societate democratică).
33. Aceste condiții poartă convențional şi denumirea de "triplu test", care este o etapă obligatorie a aprecierii legitimității oricărei restrângeri a dreptului la informare. Necesitatea triplului test reiese din ideea că, restricțiile nu trebuie folosite în mod abuziv (or, există o tentaţie foarte mare în acest sens) pentru a împiedica dezbaterea publică deschisă sau criticile ce vizează încălcările comise de autorităţi. Trip-lul test se aplică la orice ingerinţă (cu alte cuvinte, "formalitate", "condiţie", "restricţie" sau "sancţionare"). În cazul în care se stabileşte că, toate cele trei exigenţe sânt satisfăcute, amestecul statului va fi considerat legitim, iar sarcina de a aduce dovezi că toate cele trei condiţii sânt îndeplinite revine statului. Dacă se stabileşte că, statul nu reuşeşte să prezinte dovezi cu privire la respectarea uneia din cele trei condiţii, se constată că ingerinţa respectivă a fost nejustificată şi, prin urmare, că libertatea de informare a fost violată. „Ingerinţa statului" trebuie să fie interpretată ca orice altă formă de ingerinţă din partea oricărei autorităţi care exercită puterea şi obligaţiile publice sau care se află în serviciul public. În speţă, îngrădirea accesului la informaţie solicitat prin cererea apelanţilor, nu satisface exigenţele prevăzute de Constituţia RM şi Convenţia Europeană, deoarece nu urmăreşte vreun scop legitim şi nu este necesară în societate democratică.
34. Subliniază că, asociaţia apelantă, este o organizaţie de interes public, care are ca menire promovarea respectării şi apărarea drepturilor omului. La caz, scopul cererii de acces la informaţie este, obţinerea informaţiilor pentru implementarea unui proiect în domeniul ocrotirii drepturilor omului, privind responsabilizarea

instituţiilor publice, care obstrucţionează în mod nejustificat accesul la informaţie, la respectarea drepturilor solicitanţilor de acces la informaţiile solicitate, precum şi crearea unor practici pozitive la nivel naţional privind respectarea dreptului de acces la informaţie.

35. Fiind notificată despre depunerea apelului, intimata Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, prin referința depusă la data de 06 aprilie 2023, a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe, considerând-o legală și întemeiată, menționând că, PCCOCS, a acţionat în limitele legale şi a valorificat dreptul discreționar într-o manieră justă şi în acleaşi câmp legal.
36. Precizează că, informația solicitată de către reclamanți reprezintă materiale de urmărire penală şi nu pot fi date publicității, decât cu autorizarea persoanei care efectuează urmărirea penală (art.212 şi art.293 CPP), care, de altfel, mai conțin și date cu caracter personal, protejate de Legea nr.133 cu privire la protecția datelor cu caracter personal.
37. În ședința de judecată, reprezentantul apelantei AO ”Juriștii pentru Drepturile Omului, apelanta ***** și reprezentantul intimatei Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nu s-au prezentat, Colegiul considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, procedura de citare legală fiind respectată.

Aprecierea instanței de apel:

38. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul admisibil, însă neîntemeiat, urmând a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.
39. Conform art.240 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.
40. Conform art.231 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.
41. Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară.
42. Subsecvent, instanța de apel accentuează că, conform recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

43. Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de ar putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopului de a demonstra părților că acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei).
44. Totodată, art. 238 din Codul administrativ, prevede că, în procedura de apel nu pot fi prezentate probe noi decât dacă un participant la proces dovedește că a fost în imposibilitate să le prezinte în procedura de examinare în fond și instanța de apel le admite printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs. Instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.
45. Conform art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.
46. Conform art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.
47. În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale

dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

48. În acest sens, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond a elucidat şi constatat pe deplin circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.
49. În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel reține că, potrivit art.53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.
50. În corespundere cu art.1 alin.(1) Cod administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.
51. În conformitate cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.
52. În acord cu reglementările legale statuate la art.3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.
53. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

54. Art.11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.
55. În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
56. În concordanță cu art.20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
57. În accepțiunea art.21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.
58. În temeiul art.22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.
59. În corespundere cu art.39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.
60. Prin prisma art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

61. În corespundere cu art.206 Cod Administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).
62. Art.194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.
63. Instanța de apel punctează că, conform art.64 alin.(1) Cod Administrativ, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege. (2) Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal. (3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.
64. În acord cu art.69 alin.(1) Cod Administrativ, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii. (2) În cazul depunerii unei petiţii, autoritatea publică este obligată să iniţieze o procedură administrativă. (3) Iniţierea unei proceduri administrative din oficiu rămîne la discreţia autorităţii publice. În cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a autorităţii publice ierarhic superioare, iniţierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie.(4) Dacă dintr-o prevedere legală reiese că autoritatea publică poate acţiona doar în baza unei petiţii, atunci autoritatea publică nu poate iniţia nicio procedură administrativă fără o astfel de petiţie.
65. Conform art.93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.
66. Din actele cauzei Colegiul denotă următoarea stare de fapt.
67. La data de 13.08.2021 *****, în persoana președintelui Vitalie Iordachi și *****s-au adresat cu cerere privind furnizarea informației de interese public, în adresa Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, solicitând eliberarea copiei de pe Ordonanța procurorului din Procuratura Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 28.05.2021, privind renunțarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală enunțată. (f.d.6).
68. Prin răspunsul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nr.4d/21-10036 din 25.08.2021, s-a comunicat că: ”La 20.08.2021, Procuratura pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale, a recepţionat adresările Dvs., datate cu 13.08.2021, cu privire la

furnizarea unor informaţii de interes public, în care figurează următoarele persoane: Viorel Morari; Roman Statnîi; Mihail Ivanov; Andrei Neguţa; Andrei Baeşu şi Veaceslav Platon. Astfel, reieşind din solicitările Dvs., ţinând cont de limitele normelor procedurale, Vă aducem la cunoștință că, conform prevederilor de la art. 212 alin. (1) CPP, materialele de urmărire penale nu pot fi date publicităţii decât cu autorizarea persoanei care efectuează urmărirea penală şi numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăţiei şi ca să nu fie afectate interesele altor persoane şi ale desfășurării urmăririi penale. Conform art. 293 alin.(1) CPP, în care sunt menționate expres persoanele cărora organul de urmărire penală le poate aduce la cunoștință materialele urmăririi penale. Prin urmare, având în vedere că Dvs., nu sunteţi parte în proces şi nici nu reprezentați interesele a uneia dintre părţi, asemenea informații cu privire la materialele de urmărire penală nu pot fi date publicității, inclusiv şi pentru a nu afecta desfășurarea urmăririi penale. De asemenea, reieșind din Legea nr.133 din 08.07.2011 cu privire la protecţia datelor cu caracter personal, la art.8 alin.(1) este expres prevăzut că, prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancţiuni contravenţionale poate fi efectuată numai de către sau sub controlul autorităţilor publice, în limitele competenţelor acordate şi în condiţiile stabilite prin legile ce reglementează aceste domenii. Prevederi analogice sunt prevăzute şi de legea nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informaţie, unde la art. 7 informaţiile oficiale cu accesibilitate limitată, alin. (2) accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia, lit. d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie. Concomitent, în cazul în care dvs., doriţi să intraţi în posesia unor informaţii de ordin general cu privire la comiterea unor infracţiuni de către persoanele menţionate supra, Vă sugerăm să vă adresaţi cu o solicitare către Ministerul Afacerilor Interne, care este deţinătorul bazei de date ”Registrul Informaţiei Criminalistice şi Criminologice” (f.d.8).

69. Drept urmare, reclamanții AO ”Juriștii pentru Drepturile Omului și ***** s-au adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea răspunsului Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale nr.4d/21-10036 din 25.08.2021 și obligarea Procuraturii pentru Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale să furnizeze informaţia solicitată de ***** şi Asociaţia obştească ***** prin cererea nr.134/2021 din 13.08.2021 şi anume: Copia Ordonanţei procurorului din

Procuratura Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale din 28.05.2021 privind renunţarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală, care prin hotărârea supusă apelului a fost respinsă, ca neîntemeiată.

70. Astfel, instanţa de apel, subsumând punctul de vedere al participanților, stabilind starea de fapt și de drept, stabilește că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt, impunându-se soluția de respingere a apelului, din motivele ce succed.
71. În acest sens, Colegiul notează că, în conformitate cu art.1 din Legea nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, prezenta lege reglementează: a) raporturile dintre furnizorul de informaţii şi persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare şi realizare a dreptului constituţional de acces la informaţie; b) principiile, condiţiile, căile şi modul de realizare a accesului la informaţiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informaţii; d) drepturile solicitanţilor informaţiei; e) obligaţiile furnizorilor de informaţii în procesul asigurării accesului la informaţiile oficiale; f) modalitatea apărării dreptului de acces la informaţie. Nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangenţială cu raporturile enumerate în alin. (1) al prezentului articol şi se referă la: a) colectarea, prelucrarea, depozitarea şi garantarea integrităţii informaţiilor; b) prezentarea obligatorie a informaţiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităţilor publice, instituţiilor publice; c) accesul autorităţilor publice, instituţiilor publice, persoanelor fizice şi/sau juridice, abilitate cu gestionarea unor servicii publice, la informaţiile aflate în posesia altor asemenea autorităţi publice, instituţii publice, persoane fizice şi/sau juridice; d) furnizarea informaţiilor referitoare la propria activitate de către persoane fizice şi juridice private, partide şi formaţiuni social-politice, fundaţii, asociaţii obşteşti.
72. În concordanță cu prevederile art. 5 din Legea privind accesul la informație, subiecţi ai prezentei legi sunt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sânt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale. Pot solicita informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi: a) orice

cetăţean al Republicii Moldova; b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.

73. În acord cu art. 6 din aceeași lege, în sensul prezentei legi, informaţii oficiale sânt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept.
74. În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informaţii sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sânt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informaţie apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informaţii menţionaţi la pct. 1) al prezentului alin; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menţionate la pct. 2) al prezentului alineat. Informaţiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziţia solicitanţilor în ordine generală.
75. În virtutea art.10 din Legea privind accesul la informație, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condiţiile legii. Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege, este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.
76. În corespundere cu prevederile legale indicate la art. 15 și 16 din Legea enunțată supra, cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare. Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepţionarea şi conştientizarea acestora. În cadrul satisfacerii cererii privind accesul la informaţie, furnizorii vor lua toate măsurile necesare pentru nedivulgarea informaţiilor cu acces limitat, pentru protecţia integrităţii informaţiilor şi excluderea accesului nesancţionat la ele. Informaţiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziţia solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informaţie. Termenul de

furnizare a informaţiei, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituţiei publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informaţii care necesită selectarea lor; b) sânt necesare consultaţii suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informaţiei şi despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului iniţial.

77. Instanța de apel punctează că, potrivit reglementărilor legale prevăzute la art.21 din Legea nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului. Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special cu privire la: a) refuzul neîntemeiat de a primi şi înregistra cererea; b) refuzul de a asigura accesul liber şi necondiţionat la registrele publice aflate la dispoziţia furnizorului de informaţii; c) încălcarea termenelor şi procedurii de soluţionare a cererii de acces la informaţie; d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informaţiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informaţiei la categoria informaţiilor care conţin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată; g) secretizarea neîntemeiată a unor informaţii; h) stabilirea plăţii şi mărimii acesteia pentru informaţiile furnizate; i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin acţiunile ilegale ale furnizorului de informaţii. În cadrul soluţionării litigiilor privind accesul la informaţie, organele competente vor întreprinde măsuri pentru protejarea drepturilor tuturor persoanelor ale căror interese pot fi atinse prin divulgarea informaţiei. Instanţa de judecată, în cadrul examinării litigiilor privind accesul la informaţie, va întreprinde toate măsurile rezonabile şi suficiente de precauţie, inclusiv convocarea şedinţelor închise, pentru a evita divulgarea informaţiilor, accesul limitat la care poate fi îndreptăţit.
78. Colegiul remarcă că, accesul la informaţiile oficiale, constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii autorităţilor/ instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.
79. În același context, Colegiul consideră necesar de a menționa că, conform art.16 Cod Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare

scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

80. Art.21 Cod Administrativ statuează expres că, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.
81. În corespundere cu art.22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.
82. Conform art.31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.
83. În acord cu art.118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.
84. Totodată, art.137 Cod Administrativ prevede că, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în

limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

85. Raportând la caz, prevederile legale pertinente, la circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul consideră ca fiind justă aprecierea instanței de fond, potrivit căreia, informația solicitată de către ***** și ***** nu reprezintă o informație oficială publică în sensul Legii privind accesul liber la informație, ci date cu caracter personal, în accepțiunea Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care definește sintagma menționată ca informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal), acțiunea ne fiind înaintată prin prisma Legii privind protecția datelor cu caracter personal incidentă speței, ci pe dispozițiile Legii privind accesul liber la informație, iar în virtutea raționamentelor Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamanților/apelanți nu li s-a încălcat dreptul de acces liber la informație.
86. Colegiul învederează că, potrivit art.8 alin. (2) din Legea privind accesul la informație, accesul la informaţia cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal și în acest context notează că, limitarea accesului la informație constituie o derogare excepțională de la principiul liberului acces la informațiile de interes public.
87. În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul precizează că, informația se consideră exceptată de la liberul acces dacă aceasta : a) constituie secret de stat; b) constituie secret comercial; c) constituie date cu caracter personal; d) ține de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort; e) reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigații științifice și tehnice, și divulgarea ei poate priva autorii investigațiilor de prioritatea de publicare sau poate influența negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege.
88. Corespunzător, Colegiul constată că, informația solicitată de către reclamanții/apelanți cuprinsă în Ordonanța procurorului din Procuratura Combaterea Criminalităţii Organizate şi Cauze Speciale din 28.05.2021 privind renunţarea integrală la învinuirea lui Veaceslav Platon în cauza penală privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) şi art. 243 alin.(3) lit.b)

Cod Penal, constituie date cu caracter personal și ține de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort.

89. Instanța de apel remarcă că, informația solicitată prin cererea nr.134/2021 din 13.08.2021 constituie informație cu caracter personal și face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată, care conține date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieţii private, intime şi familiale a acesteia.
90. Cu referire la acest capitol, Colegiul punctează că, consfințirea dreptului persoanei de a beneficia de protecția datelor cu caracter personal se regăsește în reglementările statuate expres în Legea nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, precum și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
91. Prin urmare, Colegiul reiterează că, informațiile care ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, este exceptată de la liberul acces în cazurile în care divulgarea acestora ar putea prejudicia urmărirea penală; interveni în desfăşurarea unui proces de judecată; lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie.
92. Or, conform art.212 alin.(1) CPP, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicităţii decât cu autorizaţia persoanei care efectuează urmărirea penală şi numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumţiei de nevinovăţie, şi ca să nu fie afectate interesele altor persoane şi ale desfăşurării urmăririi penale în condiţiile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal.
93. În același context, art. 293 alin.(1) CPP, prevede că, după verificarea de către procuror a materialelor cauzei şi adoptarea uneia din soluţiile prevăzute în art.291, procurorul aduce la cunoştinţă învinuitului, reprezentantului lui legal, apărătorului, părţii vătămate, părţii civile, părţii civilmente responsabile şi reprezentanţilor lor despre terminarea urmăririi penale, locul şi termenul în care ei pot lua cunoştinţă de materialele urmăririi penale. Părţii civile, părţii civilmente responsabile şi reprezentanţilor lor li se prezintă pentru a lua cunoştinţă doar materialele referitoare la acţiunea civilă la care sânt parte.
94. Subsecvent, ținând cont de faptul că, reclamanții/apelanți nu fac parte din categoria persoanelor expres indicate în conținutul normelor de drept pre-citate, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nu era în drept să furnizeze informația solicitată de către Asociația Obștească ***** și de *****răspunsul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nr. 4d/21-10036 din 25.08.2021, prin care petiționarilor li s-a refuzat în furnizarea informației solicitate fiind emis cu respectarea prevederilor legale, iar careva temeiuri pentru anularea acestuia și obligarea intimatei de a furniza informația solicitată, instanța de apel nu a

stabilit, argumentele invocate în acest sens de către apelanți urmând a fi apreciate critic.

95. Prin urmare, Colegiul atestă că, la emiterea soluției pe marginea cauzei, instanța ierarhic inferioară a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, prin aprecierea corectă a probelor din dosar prezentate de participanții la proces, fiind aplicată corect legea materială și legea procedurală, astfel constatându-se legalitatea hotărârii primei instanțe în întregul ei.
96. Din considerentele expuse supra și având în vedere că, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de către Asociația Obștească ***** și de ***** este neîntemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Asociația Obștească ***** și de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 octombrie 2022.
97. În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Asociația Obștească ***** și de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 octombrie 2022.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 luni.

Președintele ședinței,
judecătorul Veronica Negru

Judecătorii Ecaterina Palanciuc

Ina Dutca